

ŠKOLNÍ KRONIKA 1919-1944

Bukovsko (Buggaus), dnes obec Malonty

Přepis z německého kurentu (www.digi.ceskearchivy.cz/1261/2) a pak překlad do češtiny

Školní rok 1919/1920

Podle výnosu ministerstva školství a národní osvěty měla začít výuka 1. září. Protože však venkovské obce žádaly o odklad, začalo se s vyučováním teprve 16. září pro 84 dětí, z nichž připadlo do první třídy 35 žáků a do druhé 49. Škole byl přidělen začínající učitel Johann Böhm z Kaplice. Dne 16. se dětem dostalo již plnohodnotné výuky.

Dne 1. října došlo v učitelském sboru ke změně: řídicí učitel pan Jakob Petroň byl jmenován řídicím učitelem ve škole v Hojně vodě, začínající učitel Böhm byl pověřen vedením zdejší školy a jako druhý vyučující byl přijat Johann Sailer.

Letos nastala zima dříve. Již 12. října v noci sněžilo, což vytvořilo pozoruhodný obraz: stromy si dosud zachovaly svoji zelenou ozdobu a nehodlaly se jí zbavit. Šestnáct dní trval tento boj, až konečně zima 28. října zvítězila, a připravila nás takto o půvabný podzim.

Dne 22. prosince začaly vánoční prázdniny a trvaly až do 6. ledna.

Schulchronik 1919-1944

Buggaus-Bukovsko (heute Gemeinde Malonty, ehemals Meinetschlag)

Transkription aus dem deutschen Kurrent (www.digi.ceskearchivy.cz/1261/2)

Schuljahr 1919/1920

Nach dem Erlasse des Ministeriums für Schulwesen und Volkskultur sollte der Unterricht am 1. September beginnen. Da nun aber die Landgemeinden um Verlegung **eingekommen** waren, nahm der Unterricht erst am 16. seinen Anfang, mit einem Schülerstande von 84 Kindern, wovon auf die erste Klasse 35 und auf die zweite Klasse 49 entfielen. Als Lehrer wurde der Schule der Lehrer im Anfangsdienste Johann Böhm aus Kaplitz zugewiesen. Der 16. war bereits vollwertiger Schultag.

Mit dem 1. Oktober trat im Lehrkörper eine Veränderung ein: der Oberlehrer Herr Jakob **Petroň** wurde zum Oberlehrer der Schule in Heilbrunn ernannt, der Lehrer im Anfangsdienst Johann Böhm mit der Leitung der hiesigen Schule betraut und als zweite Lehrkraft Herr Johann Sailer angestellt.

Heuer hielt der Winter frühzeitig seinen Einzug. Schon der 12. Oktober brachte über die Nacht Schnee, was ein eigenartiges Bild geschaffen hatte: die Bäume standen noch im Schmucke ihres grünen Kleides da und wollten ihre Zierde nicht lassen. Sechzehn Tage währte dieser Kampf, bis endlich der Winter am 28. den endgültigen Sieg davontrug und uns so um einen reizenden Herbst brachte.

Am 22. Dezember begannen die Weihnachtsferien und währten bis zum 6. Jänner.

19. ledna 1920: Smršť, která už řádí drahnou dobu, způsobila dnes v noci značnou škodu na školní budově: vytloukla 12 okenních tabulek a vytrvala 3 díry ve střeše.

Sotva byla tato katastrofa zpola zapomenuta, začala se nad hlavami obou svobodných učitelů stahovat mračna, navzdory velmi chladnému ročnímu období: selka, u které měli zaopatření, vypověděla dnem 1. února stravování.

Nyní tady tedy zůstali dva učitelé bez jakéhokoli zaopatření, neboť se nenašla žádná duše, která by se této práce chopila. Museli si proto pomoci každý jednotlivě, jak to nejlépe uměl: učitel Böhm si od teď vařil sám a učitel Sailer chodil dennodenně do Mikol, protože – každý den se nechat hostit v jiném domě („Umessen“) – bylo pod důstojnost vychovatele mládeže.

Takové byly poměry v milé obci Bukovsko (Buggaus)! Nikoli jenom v této těžké době, ne, již od doby, kam sahá paměť učitele, jsou tu sedláci takoví – s výjimkou jen několika málo z nich. Necht' získají následovníci lepší dojem.

Tak ubíhal den za dnem, velikonoční prázdniny, začínající květnou nedělí a končící v úterý po Velikonocích, přicházely a odcházely, dokud nenastaly dne 1. července prázdniny. Na konci školního roku, 30. června, byly po projevu rozdány školní zprávy 74 dětem, z nichž 40 chodilo do druhé třídy a 34 do první, 15 prvňáčků postoupilo do druhé třídy.

Podpis: těžko čitelný, pravděpodobně Johann Böhm

Překlad do češtiny: Helga Grimmová, Třeboň, spolupráce a přepis z kurentu Bernhard Riepl, Kaplice

19. Jänner 1920: Der Sturm, der schon lange Zeit wütet, hatte heute nachts einen schweren Schaden am Schulhause **verbrochen**: 12 Fensterscheiben zerschlagen und 3 Löcher ins Dach gerissen.

Kaum dass dieses Unheil halb vergessen war, zog sich über den Häuptern der beiden ledigen Lehrer trotz der sehr kalten Jahreszeit ein Gewitter zusammen: die Bäuerin, bei der sie verpflegt worden waren, kündigte mit dem 1. Feber die Kost.

Nun standen zwei ledige Lehrer ohne jede Verpflegung hier; denn es fand sich im Orte keine Seele, die sich dieser Arbeit unterziehen wollte. So musste sich ein jeder selbst helfen, so gut es ging: Lehrer Böhm kochte von nun an selbst und Lehrer Sailer ging tagtäglich bis Miggolz, weil das „Umessen“ – täglich in einem anderen Hause – unter der Würde eines Jugenderziehers steht.

So sind die Verhältnisse in dem lieben Dorfe „Buggaus“! Nicht aber in dieser schweren Zeit allein, nein, schon seit Lehrergedanken sind die Bauern hier so – einige wenige ausgenommen. Mögen die Nachfolger bessere Eindrücke gewinnen!

So verging Tag um Tag, die Osterferien mit dem Palmsonntag als Beginn und dem Dienstag nach Ostern als Ende kamen und gingen, bis die Ferien mit dem 1. Juli ihren Anfang genommen hatten. Am Schlusse des Schuljahres, des 30. Juni, wurden nach einer Anrede die Schulnachrichten an 74 Kinder verteilt, wovon 40 der zweiten und 34 der ersten Klasse angehörten, von denen 15 in die zweite Klasse aufsteigen werden.

Signiert: schwer leserlich, vermutlich Johann Böhm
Transkribiert aus dem Kurrent: Bernhard Riepl (2022)

